

5377
TIẾNG LÓNG ■ ■ ■

80 piéc
INDO-CHINOIS

1279

RESIDENCE SUPERIEURE AU TONKIN
NU'ỐC NHÀ

L'argot Annamite

MỤC-DỊCH SÁCH NÀY LÀ CỐT ĐỀ KHẢO

VỀ NGÔN NGỮ CÁC HẠNG NGƯỜI

DEPT. LEGAL
INDOCHINE
No 14373

L'argot est tout à la fois la nation et l'idiome. L'argot est tout ensemble un phénomène littéraire et un résultat social. Le penseur qui se détournerait de l'argot ressemblerait à un chirurgien qui se détournerait d'un ulcère ou d'une verrue.

V. HUGO

Pucc
80 Indoch
1279

Tiếng lóng vừa là quốc-dân vừa là ngôn-ngữ. Tiếng lóng vừa là sự-kiện văn-chương, vừa là kết-quả xã-hội. Người tư-tưởng mà không nhìn đến tiếng lóng, thì khác nào như ông thầy thuốc chuyên khoa mổ sẻ, thấy mụn nhọt hoặc chỗ thịt nát mà ghảnh mặt đi.

CẦM-ĐÀI

In lần thứ nhất

Giá bán : 0 \$ 10

1279

PHONG-TRẦN THẨM-SỬ

HAI CUỐN TRỌN BỘ — TRẦN-TRUNG-VIÊN SOẠN

là một bộ tiểu thuyết rất hay đã được các báo và nhiều người khen ngợi. Nay chép qua mấy đoạn bình phẩm : “. . . . soạn giả đọc sách đã nhiều, đi đã nhiều, kiến văn rộng, nhiều câu nghe được. Có lẽ là bộ sách quốc-văn đứng thứ nhất làm theo lối chực tiếp này, Phải có những hạng sách này cho nhiều, và cho hay, thì rồi người Việt-Nam ta may mới có sách đáng đọc” (Báo Trung-Bắc Tân-Văn ngày 12 Octobre 1929). “. . . . Văn viết như thực, đã khiến cho người đọc sách như say như tỉnh, như thực như hư, cho cuộc đời là một trường khổ não. Tả cảnh sự sinh hoạt của một đời người mà không khác chi đại biểu cả mọi người. Ngôn bút tài hoa như thế, đồng bào ta không nên nhác mắt bỏ qua. . . .” (Báo Thực-Nghiệp ngày 14 Décembre 1929).

CÓ BÁN BUÔN BÁN LẺ TẠI

NHẬT-NAM THƯ-QUÁN

117, PHỐ HÀNG GAI — HANOI

Soạn giả muốn bán hẳn bản-quyền nhiều sách chưa xuất-bản nữa, ai muốn mua xin viết thư cho M. Trần-Trung-Viên, 13, Rue Résident de Miribel Hanoi. Bộ Phong-Trần-Thẩm-Sử (2 quyển) và Văn-Đàn-Bảo-Giám (3 quyển) đã bán hẳn bản quyền cho Nhật-Nam Thư-Quán và Nam-Ký Thư-Quán kể từ nay. Vậy ai mua buôn mua lẻ cứ lại hai hiệu ấy mà hỏi.

Dạo ba bốn nhời

DEPOT LIBRAIRIE
INDOCHINE

N° 14373

Tiếng lóng vừa là quốc-dân vừa là ngôn-ngữ ở dân-tộc, ở tiếng nói, vậy thì ta nữa nào lại làm thính mà không sét đến nhìn đến. Đã sét nhìn đến thì phải thăm-dò, lục-lọi, tìm-bới, soi-móc, cho đến tận đầu ngọn cuối sông. Xin các độc-giả chớ có vội chê những tiếng lóng là những tiếng cục-kịch, gai-góc, mà nỡ ngảnh mặt đi, nên biết rằng : tiếng lóng là một thứ tiếng có chi, có phái, có cao, có hạ, có từng hạng người, có từng bề thế, chớ nên câu-nệ, nhất giai cho hết thấy tiếng lóng là tiếng tục ; vì tiếng lóng là một thứ tiếng thâm-độc, ồm-ờ, ghê-sợ, kinh-sởn, nếu ta không hiểu hết thì có khi nó làm cho ta phải quáng-lòa, u-ảm. Nay ta lấy ánh sáng tư-tưởng mà chiếu vào nơi tiếng lóng, thì mới sẽ thấy nó như có vuốt nhọn, như có sừng nanh, như có nọc độc, hình nó như quăn-queo, như vắn-veo, như sù-sì, như gai-góc, như nổi-chấp ; mỗi một tiếng lóng nói ra, khác nào như có một bàn tay có lông có lá, móng nhọn sắc, cấu chí vào trong lời ngôn-ngữ thế-gian. Vậy thì việc tìm sét tiếng lóng chẳng là một việc bổ ích cho văn-hóa, cho xã-hội sao ? Nay tôi không nề thô-thiền, dám lạm đem tai mắt ra nghe ngóng khá lâu được ít nhiều những tiếng lóng trong các hạng người nước ta, mà đem phô bày lên mấy trang sách đây, mong rằng các độc-giả cũng biểu đồng tình mà nghe ngóng thêm vào, thì sự bổ ích cho văn-hóa, cho xã-hội chẳng cũng hơn bội thập phần ru ? Mong thay !

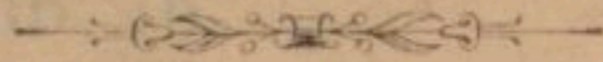
Xin nói trước là trong này có ít nhiều tiếng tục của hạng mặt-lưu nói, nhưng độc giả nên sét mà thứ lỗi cho, vì có thể mới khảo được đủ dạng nói các hạng. Còn như hay khen hèn chê, yêu tốt ghét xấu, đó là tùy ở bụng nghĩ mỗi người, kẻ soạn sách này chỉ biết là làm một việc chưa ai làm, ngoài ra, ai bình phẩm, ai khen chê, chỉ xin đọc một câu thơ cổ: . . . Trong thiên-hạ một trăm người, trăm chín mươi chín đường sở thích, Dù ai khen ai khúe-khích mặc thây ai, Đường nào đường thích ta chơi! . . .

CẦM-ĐÀI

Nhời dạn:

Những tiếng một sau đây, cứ nhớ, rồi chắp lại với nhau làm thành câu, sẽ nói được.

TIẾNG LÓNG NHÀ TRÒ

Ả dẽ	=	nhà trò
Ả nẹp		anh kếp
Bụng sụng		bụng
Bị si		chị
Bánh thồng quẽ		ông quan
Bánh thồng mây tóm		ông tây
Bánh nanh		anh
Bánh nem		em
Bánh nanh minh xám		anh xinh tẽ
Bí thảo		bảo
Bánh nanh dẽnh mâu đo		anh đi đâu ?
Bất sẻ đời		đẻ đũa con
Bí thiệt		biết
Bị the		mẹ
Bánh thồng		ông
Chí khiệt		cái chiếu
Dẽnh địch		đánh đàn
Dẽnh vấ		đi hát
Dõng muôn lóm		nói luôn
Dẽnh tí lời		đi chơi
Dẽnh vượt		đi về
Dẽnh tí mẹt		đi ra tỉnh
Dã		già

Dấm tí hôi	=	cho tôi
Dái da		cha
Dềnh mâu đo		đi đâu ?
Điêu		đen
Ghêo ạch		đánh chầu
Lác thớm		ăn thuốc
Lác dập		ăn cơm
Lác dễn		uống rượu
Lác lẻo		uống nước
Lác ỏn		ăn thịt
Lụng dặng		làm gì đó ?
Lác bì thạnh		ăn bánh
Lác ỏn bì hò		ăn thịt bò
Lác ỏn gãng		ăn thịt gà
Lác tí lạo		ăn cháo
Măn thắm		cái thau
Mon cóm nghêo		con ngựa
Mon cóm cảo		con chó
Mách tóm		cái chén
Mon chóm		cái chần
Mông dềnh mâu đo		không đi đâu
Mon cóm vít		con vịt
Mĩa		được
Mĩa đoạn		cái đĩa
Mối góm		cái gói
Mãm		đẹp
Mô cóm mẽ		cô chữa
Miến đóm, Tí liệu		cái điều

Me xóm	=	cái xe
Mầu tòm		cái tàu
Mủ tòm		cái tủ
Mi chóm		chi tiền
Mèn đòm		cái đèn
Mô cóm bí thiết vất		cô biết hát
Mái còm dựng		cái đình
Mái còm bệt		cái nhà
Mô cóm mào đòm		cô đào
Mô cóm để dễn		cô đào rượu
Mò dọng		bắp bò
Muối đóm		đuối
Mông bí thiết		không biết
Miệt còm		keo kiệt
Mái góm		con gái
Mai dóm		con dai
Mông dễnh		không đi
Mông lác		không ăn
Ngồ		đàn ông
Ngáo		ngủ
Ổn chửu		thịt châu
Quế về		quan viên
Quyự		cái quần
Sợm tòm		nhiều tiền
Súi dề		tiêu gia
Sưa dễn		say rượu
Ti hôi		tôi
Ti hôi dễnh vất		tôi đi hát
Ti hôi ngóng vất		tôi nghe hát

Thà nghiệu	=	ba ngày
Thảnh lảng		thẳng nhỏ
Tí hời dểnh		tôi đi
Tí lượi kinh		cười vợ
Tí lọi		tối
Tí đó vất		có hát
Tí lạm điu		tám đồng
Vỡm		cái áo
Vớ cạn		lấy chồng
Vất mông ra dặng		hát không nghe
Vất hón		hay hát
Vớ mô cóm mật nhọm		lấy cô Nhật
Vớ tí liệu		lấy cái điều
Xuất lợm		nhân tình nhân ngãi

TIỀNG HÀNG THỊT HÀNG CÁ

Ấm	=	ế
Bét		tám (số đếm)
Bệt, Tịch		nhà
Bẻo		bạc tiêu dùng
Bo		ươn thối
Bịu, Bịt		bận
Chách		một (số đếm)
Chớ		bốn (số đếm)
Cân		mua

Chợm	=	dương-vật
Chẽ		một trăm (số đếm)
Chang lẻo		đi tiểu-tiện
Chang bọ		đi đại-tiện
Cỡn		hết
Chầy		một tiền kẽm
Cấp		cùng
Cói		quan tiền
Chọt		chịu
Chội		chật
Chạp		ngày dỏ
Cãm		cà ăn
Deo		rẻ (đắt rẻ)
Dè		đàn bà có chồng rồi
Dè nách		con gái
Dè sù		bà già hay là vợ cả
Dè lái, Dè loi		vợ hai
Dàng mọng		cá mè
Dàng lý		cá chép
Dàng bẽ		cá chắm
Dàng đỉnh		cá dò
Dàng danh		cá diếc
Dàng sạp		cá sộp
Dàng sớt		cá quả
Dàng chích		cá chôi
Dàng chọt		cá chầy
Dàng vệt		cá vền
Dàng chớm		cá chề

Dàng vắn	cá vụn
Dàng bo	cá ươn
Dàng tớm	cá tươi
Dè ngồ	vợ chồng
Diu	rau
Dằm	tiền tiêu dùng
Dáy	dưa
Diễm	dẫu
Dĩ	dầu thắp
Diêm	muối
Đôi sấm	con châu
Đôi bê	con bò
Đôi mếch	con chó
Đôi thà	con lợn
Đôi chích, Đôi tép	con gà
Đàn chò	nói truyện
Đớn	đau
Đợm	đi đạo
Đôi mũi	con mèo
Đớm	đất
Đúc	đông
Đốc	đời
Ghẽ	gạo
Gộp	gánh
Gỏm	vợ chồng ngủ với nhau
Gon	chiếu
Gợn, Gãy	chết
Hịu	hào chỉ

Hấp	=	bảy (số đếm)
Hun tâm		thối cơm
Hun lẻo		đun nước
Hầm		tối, chiều
Heo		đẹp
Keo		năm (số đếm)
Khuơm		chín (số đếm)
Khoảnh		cái áo
Khứa		khách
Khiu		khăn
Khuẩn		nhiều
Lái		hai (số đếm)
Lắm		ăn
Lắm tâm		ăn cơm
Lắm tâm mức		ăn cháo
Lắc chạy, Lải chạy		ăn trộm
Làm dờ		làm giặc
Lắc bừa		ăn cướp
Lắm bót		ăn bánh
Lắm khuôn		ăn nhiều
Lắm dền		uống rượu
Lắm lẻo		uống nước
Lõng		làng
Lẻo		nước
Lẻo thậm		nước mắt
Lải		lấy
Lắc nầy		ăn cắp
Lắc mỗ		ăn mày

Lắc men	=	hút thuốc lào.
Lắc kem		hút thuốc phiện
Lịu		lòng ăn
Lằm vệt		ăn giàu
Lằm quịu		ăn quà
Mục		sáu (số đếm)
Mẫ		phân sia
Mịt		mù lòa
Nạp		mười (số đếm)
Nãnh		nồi
Ngõ		đàn ông, chồng
Ngõ nách		trẻ con (giai)
Ngõ sù		cụ già
Nhẽ		thôi đi
Nhẽ đàn		im đừng nói nữa
Nghê		ngủ
Nẻ		đánh nhau
Nẻ bẻo		đánh bạc
Nhao		nhớn
Nhảo		tôm
Ngõ sớm		ông sư
Nề, múi		nặng
Nhõm		nhẹ
Nhọt		nhằm
Nê		no
Ngáo		ngon
Ỏi		ít
O		ồm

Pháy	=	mảng, chửi
Quiu		cái quần
Quèo		củ
Rãi		rộng
Săn		đắt
Sời		bán
Sươn		cái bát
Sưa dễn		say rượu
Sốc		sôi ăn
Sửng		sáng, chưa
Sởi đưng		bán chịu
Sợi		bún
Tinh		đồng bạc
Thâm		ba (số đếm)
Trang nần		giả nợ
Tốm		ông tây
Trang thốn		giả thiếu
Tóm		tươi ngon
Trang		để
Tiu		túng bắn
Vẹt		dầu ăn
Vỏ		vay
Vẻ		vãng
Xi		xu tiêu dùng
Xương		đi
Xương búa		đi chợ
Xỏ		xin
Xi		xấu
Xá		phố

TIỀNG LÔNG PHU'ÔNG HẠ LU'U

(ăn cắp, phu xe, chèo xấu, gánh đều, giảng há)

Bi tử	=	chết, hết hi vọng
Bo		cái bát
Bánh, Khiu		cái khăn
Bạt		bài
Biểu		tiền
Bát		bán
Bở		có lợi
Bở via		sợ
Ba nhà		làm dối
Bạt tê		làm liều
Cà kểu		cao
Củ		chết
Cóm		mật thám
Chung		ăn
Cốc		ăn mây
Chôm bỏi dỏm		ăn cắp thỏ
Chôm sách		ăn cắp chó
Chôm thòng		ăn cắp ở đường
Chờ phở		mắc miếng cay
Căng		đĩ đàn ông
Cờ khứa		có khách

Cáy	=	dát
Cộng		cắm cổ
Dập		cơm
Dộp		cái áo
Dởm		của giả
Dảo		dan lận
Dựa		được
Dàng		con gà
Dệu		nhiều tiền, đẹp
Đóng nõ		chắc chắn
Đút nút		im đi
Đuối		đĩ
Đổng		nước
Đét		hết, thua
Đi tõi		đi kiếm tiền
Đót		củi
Gộc chia		to lắm
Gục		lẽ
Hịu		hào bạc
Khai chuỗi		cắt hạt vàng
Ken		hút
Khai kích		cắt Khuy vàng
Khai rằm		dạch túi
Lục xỉ		khám, xem
Lõ		không thêm
Lụng		đi làm
Lỏi		trẻ, bé nhỏ
Moi cá		móc vi

Miền	=	thịt
Mùa		hủ, nhà quê
Moi		móc túi
Nguội điện		chết, hết
Nạng		cái quần
Ngánh		trông
Nê		phát tài
Niềng		đồng xu
Nhét, Nhồi		ăn cơm
Nhà bò		gia cư
Nầy		cấp, lấy
Nhỏ		to
Net		đánh
Phỉnh mầu		đĩ già, tay lỏi
Phỉnh		đàn bà
Phất bộp		nói dối
So		đàn ông
Sống ăn sẵn		sống tội
Siêng		thực thà
Sách		con chó
Sộp mù		dương vật
Sọm		già
Thòng		nghiện
Ti phún		ít
Tọng		ăn, chơi
Tháo bã		đi đại tiện
Tháo cống		đi tiểu tiện
Tỏ chấy		quê hương

Thậy	thua
Tầu	tây
Tầy	đội xếp
Tầy nhẻm	tây đen
Thạnh	đồng bạc
Tôm	bắt
Tôi	tim
Vòm	nhà
Vệch hè	đi xem hội
Vận cừ	nghèo kiết
Xiu	bị lừa

TIỀNG LÓNG LÁI LỌ'N NHÓ'N

(Những tiếng lóng của lái lợn nhờn cũng nhiều' song mà chỉ có đỏi ra tiếng nặng hết, xem mấy chục tiếng sau đây thì biết ; và bất kỳ nói tiếng gì cũng phải có tiếng **sáng** mới nói được.

Đát	=	một
Lại		hai
Thâm		ba
Chớ		bốn
Dọ		năm
Mủn		sáu
Hòn		bảy

Bồng	=	tám
Vàng		chín
Tôm		mười
Chách		chăm
Sáng báy		đắt
Sáng dúng		dẻ
Sáng bụa		mua
Sáng bụn		bán
Sáng bạo		tiền
Sáng động		đồng
Sáng hao		hào
Sáng xụ		xu
Sáng nghệ		ế
Sáng gậy		gậy
Sáng bèo		béo
Sáng trắng		lợn trắng
Sáng lạng		lợn lang
Sáng đen		lợn đen
Sáng sê		lợn nái
Sáng bộn		lợn bột
Sáng nạm		lợn nạm
Sáng to		to
Sáng nhỏ. Sáng cón		nhỏ, bé
Sáng đại		đi tiểu tiện
Sáng ịa		đi đại-tiện
Sáng thà		thả ra
Sáng bật		chối lại
Sáng hện		hết

Sáng ặt	=	ăn cơm
Sáng uộng		uống nước
Sáng cợn		hãi còn
Dậu bã		nhiều tiền
Sáng cợ		bán tiền ngay
Sáng chận, Sáng hẹm		chật, hẹp
Sáng động, Sáng chợ		đông đúc
Sáng vặng		vặng
Sáng phiện		phiên chợ
Sáng chộng		có chồng rồi
Sáng gại, Sáng tợn		người con gái đẹp
Sáng cụ		ông già
Sáng hụn, Sáng thựa		hút thuốc Lào
Sáng dậu		ăn dầu
Sáng ồm		ồm đau
Sáng đanh		đánh nhau
Sáng độ		ngày dõ
Sáng ghiụ		gạo
Sáng chện		chết
Sáng cợm		cơm
Sáng nượng		nước

V. . . v. . . đại loại về sau đều thế cả, tiếng nào cũng cứ đòi ra nặng hết.

TIỀNG LÓNG LÁI LỘN CON

Chách	=	một
Lái		hai
Thâm		ba
Chớ		bốn
Kẹo		năm
Mục		sáu
Hấp		bảy
Bét		tám
Khươn		chín
Nạp		mười
Nạp chách		mười một
Nạp lái, Hỏa lò		mười hai
Nạp thâm		mười ba
Nạp chớ, Hán chiêu		mười bốn
Quầy, Bĩ		hai mươi
Quầy chách, Bĩ chách		hai mươi một
Quầy lái		hai mươi hai
Lim tiền		ba mươi
Lim chách		ba mươi một
Lim lái		ba mươi hai
Chớ chục		bốn mươi
Chớ chách, Chớ lái		21, 22
Kẹo chục, Gói bạc		năm mươi
Kẹo chách, Kẹo lái		51, 52

Mục chục	=	sáu mươi
Mục chách, Mục lá		61, 62
Hấp chục		bảy mươi
Bét chục		tám mươi
Khươn chục		chín mươi
Bách, Hai gói		một trăm
Kẹo hào, Gập		năm hào
Văn		đồng

TIỀNG LÁI CHÂU

Chách	một
Lái	hai
Thâm	ba
Chớ	bốn
Kẹo	năm
Mục	sáu
Hấp	bảy
Bét	tám
Cửu	chín
Lạp	mười
Bĩ	hai mươi
Lim	ba mươi
Sàng	bốn mươi
Kẹo thập	năm mươi
Mục thập	sáu mươi

DỌNG CON BẠC

Bạc ống	=	bốn nọ bốn kia
Bạc thiêu		một nọ một kia
Bản		câu hỏi người cầm cái
Bạch định		cả bài đen
Bất thực		không ăn khàn
Cẩn tổ		đi theo tiền
Cập vuông		hai nọ hai kia
Chiu		ghép bài thành phu
Cập lệch		ba chân một lẻ
Chia đan		chia lớp, chia đan
Dóm hương		chứa cò bạc
Dấm đường		có đôi ngay
Dam		sĩa tiền ra
Đi chợ		2 người không ăn nhau
Đoạt tràng		bài Kinh
Đắt		mở, đánh
Đi		đánh cho mất ù
Đôi chãng		ù không?
Đầy		đánh đan (sóc đĩa)
Gà		đánh cược
Hồ-li		người thu hồ, kiểm tiền
Hạ, xúi, thiêu, nường, đét:		thua
Hụp tằm		chạy quanh người cầm cái để dòm trong bát

Hụt nọc	dấu quân
Khát nước	bài chờ hẹp
Kinh cổ	ừ cả bài có ông cụ
Kiệu	thông lưng
Khàn	3 con cùng nước
Khảm tẩy	bỏ quân có dấu, lấy con khác làm tẩy
Ké	đánh góp
Kênh	bỏ bớt bài, theo số người đủ thiếu
Lưỡng phế	hai đôi
Lác tiện	liếc mắt sóc đàn
Mùn xấu	3 con và 1 đôi
Mậu thầy tẩy	không xem tẩy
Ngáp	sóc hếch bát (đánh đàn)
Nê	nhiều
Phất, tẩy, thượng	được
Quạt	đánh hết tiền
Sài lảng	còn bao nhiêu đánh cả
Sần thượng, Sần hạ	5 quân 5 nước
Sám nhì dất (ba bay)	sắp 3 sắp 2 sắp 1
Sạt	bắt bỏ tiền rồi đeo
Tổ	đánh thêm tiền
Thấu cây	đánh dọa già
Thùng phá	bài cùng hoa
Tôm, Lèo	bài đánh tổ tôm
Thập hồng	cả bài đỏ
Tiên khai	4 con cùng nước

Tiền	=	quay bát (đánh đàn)
Tầy		quân dút dẫu
Trang		sóc bài
Tứ đối nhị		4 lẻ vào sắp 2
Tích		mua (chạc sách)
Tứ sắc, Hốt me		bài Saigon
Ù		hạ bài ăn
Úm		chột, ám ỉnh
Vây đi		đánh đi
Xanh chin		đánh theo anh đỏ

TIỀNG LỎNG THU'ỜNG DÙNG

Ăn dất, soi soi	=	chết
Bồ sắt cạp		người phục phịch
Bách tinh		con nhà tầm thường
Ba phải		thế nào cũng gặt
Ba dọi		nửa bốn nửa thực
Bán hàng trắng (bán chôn)		làm dĩ
Bim		dấu, yên
Công tử		hạng lười, làm dáng
Cá gỗ (quan viên)		keo bản
Chí cao, thượng lương quân tử		thẳng ăn trộm
Cần câu ếch		điều ống
Cuốc		đi bộ

Cuội	=	nói dối
Câu dầm		làm lâu
Cánh họ Tạ		tay đao để
Chủng tu		đi chơi gái
Chua		thiêm nhau
Cập kê		gái đến thì
Chầu dià		xuông tình, chơi ghe
Che tàn		chơi vọ
Diêu cua		hào hoa hảo
Dong nhan		đi chơi phiếm
Cò trắng		dân nghèo
Dấm chua		ghen tuông
Dừng mỡ		đùa
Đá, sắt		keo, kiệt
Điều thử		đi chim chuột
Đồ máu mắt		vất vả
Đánh danh		dốt nát
Đĩa đôi		quân cho vầy nặng lãi
Gà đồng		con ếch
Gãi chồ ngựa		vừa may
Hả		xương
Hà sào		tổ tôm
Hươu		dối
Hoa viên giấy		màu mỡ hảo
Họ nhà tôm		lãng loạn
Hoa biết nói		con gái đẹp
Họp chợ trên bụng		làm đi
Hồ cái		vợ giữ

Kẻ bươi	=	keo, bòn, vơ vào
Khố đen		dân quê
Khuyển bằng		văn minh
Khảo cứu		đi hát
Kén		chừa
Lì xì		phong tiền cho ai
Mướp		nghèo
Mọt		đồ ăn hại, đục khoét
Mạt cưa, Mướp đấng		tay đao để hắc búa
Mỏng môi		nói hớt
Một phẩy, phất		một nghìn
Máu dê		đa tình
Mục điền		tự do
Mo nang		đồ mặt dầy
Mã khâu, cốc đạo		Lỗ đi tiểu và lỗ đi ngoài (nói thanh)
Nan du		người khó chơi
Ngoạ miêu		nằm nhà
Ốc sạo		làm bừa, nói chán
Ổng sớ		quần áo sắp nếp
Phương tiện, Nhàn hạ		đi đại tiện (nói thanh)
Quạ cắp		người lơ lênh
Sư tử hà đông		vợ dữ
Sông thông (1)		sông via

(1) Ta hay nói : **Đồ cung long** là nhằm, chính là **Sông thông**, vì người đàn bà ở cũ năm lâu ngày trong buồng, hôm khoẻ đi ra ngoài sông via, cũng như ngày tết đóng cửa rồi đi sông đất. **Thông** là via, hiện đường ngược vẫn nói.

Tổ điã, Tổ quý	=	chỗ họp đồ vô lại
Thâm móng		đồ tồi, đồ bủn
Thỉnh nhất yên		nhờ một khói
Tốt nái		người coi được, đẹp
Túi thanh liêm		tham tàn
Tác nan		làm bộ khó khăn
Tuổi giảng tròn		mười lăm
Thối đu đủ		nịnh bom
Thân cò, lươn		thân vất vả
Vớt bão		của hư hỏng
Vỏ chuối		chượt
Xương xấu		khó khăn
Ý chung nhân		người tri kỷ

TIỀNG LÓNG PHU'Ò'NG DU-THỦ,
LÁU CÁ VÀ HẠNG
TẦM THU'Ò'NG

Ấp dệp	vô nghệ-nghiệp
Ấm chồi	không lợi
Bíp bốp	nói dối
Ba toác	xấu xí
Bừa	keo bần
Bương	hông

Bóp	==	cướp đánh
Bạt xì dầu		ăn chơi quá
Beng		bỏ đi, xong
Bột		diện
Bạt tử, Văng tê		không sợ
Ba vếu		không ăn thua gì
Bự		hiền lành
Bíp		doạ
Ba xí ba tú		vong mạng
Ba lòe		doạ nạt
Bốc mỗ		không thương được
Bỉ khộm		bà cụ
Bỉ lồi		con gái
Bánh lếp		khăn lượt
Chô		hút phiện, đi phúng
Chần		kiết, mắng đánh ai
Chưng		diện, bày biện
Chánh		mặc sang
Chây		hiếu
Công		giấy 5\$
Chạc, nhờ		lấy không
Chôn ốc		xoáy
Cừ		đẹp
Cứng		dối
Củ tử		keo bòn
Chẳng		lấy
Cần tó		cần thận
Cười ngửa		vô duyên

Cật	=	hết sức
Cụt		hết
Chôm điểm		bắt gái
Chếch bồi		đồng bạc giấy
Chếch thanh		đồng bạc đồng
Chếch hịu		một hào
Chếch niêng		một xu
Chôm cãm		xoáy chinh
Chận li-vê		bắt chim
Chuần nhẫu		chạy nhanh
Chôm đấng		ăn cắp đèn
Chôm nguyệt		ăn cắp mâm
Chôm lồm		ăn cắp nồi
Con bỉ		đàn bà
Chôm vẩn		ăn cắp vôi
Chôm dộp cộc		lấy áo cánh
Chếch đôi gò		đôi giày
Cơ thâm dịp		từ ba tháng
Cớm cộc chơm		đội sếp ta bắt
Cớm tầy quẩn		đội sếp tây bắt
Cớm chùng quẩn		mật thám bắt
Dậu		nhiều
Da roi		chốn đi, chạy đi
Dóc		chơi thạo
Dê		một đồng
Dã cần-thận, Dã tê		đánh nhau
Du, Cần		tay chơi
Dương vây		đi chơi, đi lượn

Diễn, Hốp	=	đẹp, sang
Đi		mãng
Đả		đánh
Định dụ		đi chợ
Đị mè		đi đầu
Đồ điếu		say mê
Đình dù		lờ đờ
Đi (tiếng nhà sấm)		ngủ với nhau
Đeo trống, Đắp nắm		chừa
Đẻo		bòn dút
Đồ lửa		vội vàng
Êu, Ê-chệ		xấu xa
Gắn si măng		không thương được
Hao		tốn lảm
Hốc xì		không có gì
Hầu tổ		tốt
Hè		cướp, ăn chặn
Hăng đi		liều, tợn
Hót		tán tỉnh
Hất		đi sấm
Hậu đóm		đăng sau
Khấu bộp		nói dối
Kèn		đẹp, sang
Kệu		to lớn
Kịch		chừa
Khói nhị		chơi thừa
Khấu bỉ đi tỳ		dắt gái đi chơi
Kênh Xù,		chó

Kê	=	tiền tiêu dàng
Khô		kiết
Lào cái		áo giải
Lật tẩy		nói lộ ra
Lạy		quần
Lết		xe đạp
Lay chọm		2 chục
Lay chề		2 chằm
Lùng		tim
Lụt		bị bắt, bị nạn
Là tẩy, Đốt		công kích
Lài		lôi đi
Lên mây		chỗn đi
Ēo		gàn
Lu-bù		ăn chơi
Lọ ho		cái điều
Luồng gió		cái quạt
Lịm		yên
Mốt		sang
Mả		tài tình
Mọt		làm hại
Mái		chết
Mưa		ăn cắp
Miêng, Mẻng		con gái
Mồ máng		ăn
Mê đi		chắc hẳn
Mều		thịt
Ngũ di		chạy khoẻ

Nhờ một khói	=	ăn chận
Ngổ		lố lĩnh
Nỗ thông phong		mắc bệnh
Nước ốc		nhặt nhẻo
Nhong		bố mẹ vợ
Nước non		thú vị
Nghiên dập		ăn cơm
Nghiên mú		ăn cá
Nhĩn tợn		nó nhìn
Ngắt		sang
Nê		nhiều
Oai		bệ vệ
Om		đánh, hãm
Ô-da-ven		không chơi với
Phe-lơ		không chơi với
Phầy		lảng
Phát sài		ồm
Phết		đánh
Phông		ăn cướp
Phất phơ		đứng đỉnh, lượn
Phượng		rối
Quay		gheo
Rồng, Cáp-Tô-văn		năm đồng
Rộp tê		áo vải
Rộp lép		áo lụa
Sửng mông		biết
Soạn đĩa		đi ve gái
Siết		bòn dút

So-si	=	ông già
Sộp		nhiều tiền
So choạy		lính
So lỏi		trẻ con
Tôm, Tởm		không coi được
Thằng so		người lớn
Thắt đơn		thắt lưng
Tòng		đi theo
Thấp hương		hút thuốc lá
Tơ mơ		gạ gẫm
Thiu, Lịm		yên lặng
Tung tẩy		chơi
Tiả		keo
Tho		thơm
Tầy, Tĩa		không chơi với
Toát xeng cầu		nực lắm
Tai		đánh
Tộ		nhiều
Thả cửa		liều
Thở hơi		nhọc lắm
Tầm phơ		không có gì, nhão
Tráng men		con đẻ lang
Thành báng, tạt		bị đánh đau
Tong		mất, hụt
Ù sĩa		vong mạng
Ung		hông, xấu
Úm		ám ảnh
Vỏ		không xu

Vuych	=	vô ích
Vố		đánh, cướp, dật
Vạng đờn		đánh đờn
Xương hò, Xương chó		thẻ đeo
Xa tiền		gái nhà quê
Xiệt		hảo
Xi đật		vận đen
Xế lộ		xe cao xu
Xích cù		bòn dút

Lại còn một thứ tiếng lóng ở Việtri và của
dốc cây, du côn, bất kỳ tiếng gì cũng lấy
 vần **ch** thay vào chữ đầu, rồi chữ đầu đem
 làm cuối, thêm vần **im** vào. Thi dụ nói :

Tôi đi làm

thì họ đổi đi là :

chôitim chidim chamlim

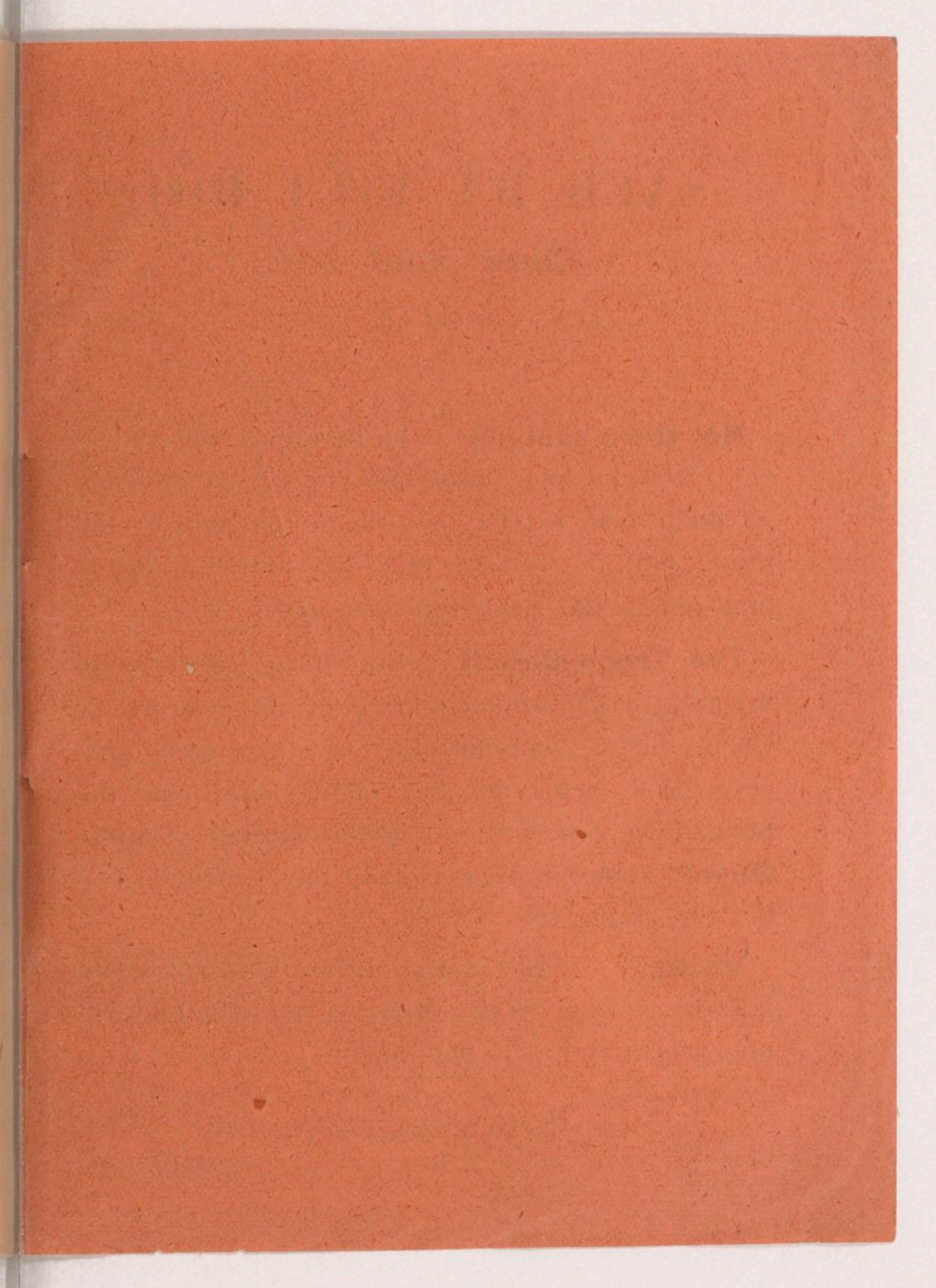
(bỏ chữ **T** xuống cuối vần thay **ch** vào thành
chôi, chữ **T** để cuối vần thêm **im** vào thành
 tim, thế là chôitim, tức là tôi, v... v...)

Chỉ khen thay, cứ như thế mà họ nói rất
 nhanh, nghe như riêng hẳn một thứ tiếng
 nước nào vậy.

*Dépôt légal effectué en conformité de dispositions
 de l'article 3 de la loi du 29 juillet 1881.*

Chiffre du tirage ^{révisé} 10.000 exemplaires

*Paris le 31 juillet 1930
 Imp. Trich van Bich*

SÁCH ĐÃ VIẾT RỒI

Chưa xuất bản

TRẦN-TRUNG-VIÊN SOẠN

Một thiên sám hối. — Là một pho tiểu-thuyết viết rất công-phu, mỗi một tội lại có một tòa án pháp luật, kết tội theo lối ở tòa, một tòa án lương tâm để tự sử, một tòa án dư luận để bình-phẩm. Rất hay ! Rất công-phu !

Thơ Trạng-Quỳnh. — Rặt những bài thơ chưa từng mấy ai đã được nghe qua, và những câu truyện rất lý thú về văn-chương ; bài nào cũng phải cười, đố ai xem xong mà không phải cười tức bụng. (Xin chớ lầm với quyển **Truyện Trạng-Quỳnh** xuất bản đã lâu, đang này là truyện văn thơ của Trạng, rất có ý-vị).

Vô-Nhật. — Rặt những miếng khóa rất hiểm, hình vẽ rõ-ràng, chỉ bảo minh-bạch, không phải chỉ mạp-mờ dịch ở sách nào ra đâu.